

Íránské střely a Praha

- editor007 | 19. dubna 2024

ÍRÁN / IZRAEL: Mudrlanti, kterým se dnes v médiích říká experti, vytrubovali do světa, jak prý Írán svůj víkendový útok zpackal. No, možná si měli zjistit, co bylo jeho cílem, a jak byl proveden. Pak by asi nahlédli, že Peršani udělali přesně to, co chtěli, a dosáhli přesně toho, co plánovali.

Teokracie v Íránu je vše jiné než demokracie západního typu. I když tam narozdíl od našich spřátelených arabských monarchií probíhá vždy velmi ostrý konkurenční politický boj a předvolební kampaně sevším všudy. Existuje tam i velmi zjitřené veřejné mínění. A už od starověkých absolutistických říší platí, že i v té nejtužší diktatuře není vládcům lhostejné, jaké jsou nálady mezi lidem. I tam se veřejnosti snaží nabíhat a zavděčit se jí. Tím spíše to platí o Íránu.

Představitelé vládnoucího režimu v Teheránu si nemohli dovolit ignorovat nedávný izraelský útok na cíl v Sýrii, při kterém bylo zabito několik íránských velitelů včetně dvou generálů. A tak bylo nutno připravit odvetu. Takovou, která by ukázala pořádné svaly, ale zároveň takovou, která by nenadělala příliš velké škody a nevedla by k další eskalaci. A navíc by umravnila Izrael a zkrátila neúnosně dlouhé vodítko, na jehož jednom konci je obojek na izraelském krku a na druhém americká paže.

Američané vůbec nejsou spokojeni s postupem Izraelců v Gaze. A už vůbec se jim nelíbil útok na íránské činitele pobývající v Sýrii a hlavně to, že Izrael Američany včas o svých plánech vůbec předem neinformoval. A tak stačilo Íráncům jediné: varovat USA, že přijde odvěta. Američané, a tedy i velitelé jejich protivzdušných kapacit v oblasti, předem přesně věděli, co, kolik čeho, odkud a kam na Izrael poletí. Proto byl jejich deštník tak účinný. Ne proto, že Íránci zpackali útok, ale protože o něm dali vědět. Dali tak šanci Američanům ukázat Tel Avivu, že bez jejich ochrany si ani neškrtně a že by už měl být vůči USA pokornější a poslušnější.

Írán ukázal, že má kapacity mnohem silnější, než Izraelci i jejich spojenci tušili, ale také, že je schopen jednat a domlouvat se. Současně s varováním před chystaným útokem letěl totiž Íránský vzkaz: tak si to teda sestřelte (i když vaše obrana bude padesátkrát dražší než naše střely), ale pak už dejte pokoj, my tímto věc považujeme za uzavřenou.

A zatímco mediální experti, kterým nikdy nevyšla žádná předpověď, a přesto za pár dnů mudrují znova, slibovali tvrdou izraelskou odvetu v řádu desítek hodin, nastalo spíše zklidnění. A nejspíše nastane i jistý posun kolem Gazy, a to ve směru, aby se to více líbilo Američanům. Inu, ono to bude se světem vždy trochu složitější. Rozhodně nemáme důvod fandit muslimským režimům šíitským, wahábitským ani jiným. Ale musíme jim přiznat, že hájí srozumitelným způsobem své zájmy a nedělají nic, aby si samy neškodily. A s tím lze hrát.

Izrael bude nyní pod větší americkou kontrolou, i když ani to nezaručuje, že se čas od času opět trochu neutrhne z řetězu. I tam se přece hraje o veřejné mínění, i tam si část lidu žádá odvetu nebo aspoň eliminaci nebezpečí. Izraelská vláda je ideovým slepencem a nemá to lehké. Dělá velké množství chyb i unáhleností, a to jak na domácím hřišti, tak i ve svých bezpečnostních a zahraničně-politických aktivitách. Kritika jejích kroků ale nemá nic společného se zavilým antisemitismem. Pochybovači o sionistické myšlence rozhodně nemusí chovat jakékoli averze vůči obyčejným lidem, hlásícím se k Židům či k židům, tedy etnický i nábožensky.

U nás tyhle nálady nikdy zásadně nepřevládaly, to ale neznamená, že jsme bez svého másla na hlavě. Například i proto, že největšího evropského antisemitu vrcholného středověku u nás uctíváme coby

otce vlasti. Anebo například proto, že náhodou zrovna dnes je to 635 let, kdy za vlády syna onoho otce vlasti, českého a římského krále Václava IV., povraždili Pražané tisíce zde žijících Židů. Honili je po ulicích, zabíjeli je a vypalovali jejich domy. Vraždili i jejich rodiny.

Ano, je to už dávno. A byla to taková ošklivá doba. Ale umíme se vždy každý sám zastavit v momentě, kdy přichází pokušení opět začít přemýšlet v kategoriích kolektivní viny?

AUTOR: Ladislav Jakl

[ZDROJ](#)